

BORSSZEM JANKÓ

EGYIPTOMI CSAPÁSOK.

*Arab. Ne tisztelt európai diplomácia. Ne még egy... még egy... és megint egy... ne.. ne ...
Diplomácia. Se—git—sé—ég!*

Magyar „Schulverein.“

ANÉMET Schulverein rég kirugva ebrudon,
Zengjünk hálát ma néki, becsülettudón:

Hogy nyelvünkért rajongni — nemcsak, de tenni köll, —
E szent elvet minálunk ő ébresztette föl.

A német a világ meghódítására tör,
Ily óriási becsvágy minket soh'sem gyötör.
Szent és jogos a célunk: csak az legyen magyar,
Kit e föld éltet — s majdan hantjával ez takar.

Föl a szent küzdelemre, a zászló fönnlobog
Buzgón törjön nyomába kibén hü szív doboz,
A diadalnak napja biztatva int, ragyog . . .
Magyar hazánk szülötti, legyetek magyarok!

Apró hírek.

‡ **Solymosi Eszterről** a »Budapesti Hirlap« szerint, már a parasztság ajkán egy népballada kering. Mi meg biztos forrásból tudjuk, hogy a boldogtalan Eszti-kéről már a zsidóság ajkán is forog egy ballada, bár nem népballada s nem is Kis József de Arany János írta. Így fujják.

»Aranynyal, Szivemen
Ezüsttel, Hordom én
Megfizetek érted: A te hazatérted.«

⊗ **Polgári házasság** alatt nálunk általában azt értik, ha keresztény legény zsidó leányt vesz el. A napokban esküdött meg egy magyar báró, egy zsidó főnemes bájos leányával. Nem furcsa-e, hogy nálunk a polgári házasságot, épen a r i s z t o k r a t á k kezdik meg?

Ω **A tiszta-eszlári titok meg van fejtve!** Ugyanis az »Egyetértés« június 26. számának tárczájában rejtélyes eltűnés czim alatt ezen befejező sorokat olvashatjuk:

»Ki hát a gyilkos?

Eötvös Károly.

De hát miért hagyják akkor Eötvös urat szabad lábón. Persze a képviselői immunitás!

△ **Szélhámostság.** A »Függetlenség« jun. 27-iki számában a tiszta-eszlári rejtélyről szóló cikk így végződik: »Da liegt der Hund begraben.« Szélhámostság az elásott kutya nyughelyére rámutatni akkor, mikor az egész világ azt kérdezi: »Wo liegt die Esther Solymosi begraben?«

⊗ **Irodalom.** Mult számunkban e czim alatt egy közlemény jelent meg, melyre vonatkozólag a következő nyilatkozat érkezett hozzánk »T. Sz! A »B. J.« múlt számában azt ujságolják, hogy mi Tatár Péter úr tollából ily czimű regényt inditunk meg: »A disznóvá vált zsidó, avagy a gonoszság büntetése.« Önök rosszul vannak értesülve. Mi igen is fogunk egy regényt közölni Tatár Péter úr kitűnő tollából, de annak tendenciája az lévén, miszerint nem a zsidóra csapás, ha disznóvá változik, hanem a disznóra rettenetes metamorfózis, ha zsidóvá változik, a regény czime is ez lesz: »A zsidóvá vált disznó, avagy a gonoszság büntetése« Tisztelettel Budapesti Hirlap és Függetlenség.

> **Biztos** értesülés szerint Tisza-Eszláron újabb női holtestet találtak — fej nélkül. A látélet kiderítette, hogy az nem más mint a Magyar Justitia nevű, Mátyás király halála óta eltűnt leányzó. A gyilkosok kitudatása végetti nyomozás haladéktalanul megindult.

⊥ **Pályakérdés.** Mikor készül el a Gyulai Pál »Rombányija«? Jutalom: Salamon Ferenc »Budapest monografiája.«

* **Somoskeőy** amidőn elolvasta a »Chevalier de Hoffmann« viselt dolgait, így kiáltott fel: »Nézze meg az ember ezt a svindlert!«

× **Nem csoda,** hogy oly vidéken, hol Tisza Lök, Tisza Dob és Dada helységek vannak, csakhamar egy új Solymosi Esztert vetnek föl a hullámok.

* **Az állatkertben** ez idő szerint négy medve jár b o c s k o r b a n. (Azaz még boesok.)

⊗ **Az idén** olyan hatalmas a vegetáció, hogy egy elveszett pipának szára nőtt és kostököt virágozott.

⊙ **A Dobrzánszky pörben** a »Borsszem Jankó« alapos vizsgálatai szerint, valószínűleg a magyar statisztikus Dobrzánszky Péter professor képviselő is kompromittálva van. Mert hihetetlen, miszerint két ember vallomása csupa véletlenségből annyira egyezték, mint az övé és Naumoviczé. Ő az országgyűlésben a zsidók ellen tartott vád-, Naumovicz a törvényszék előtt a ruthének mellett tartott védbeszédét szórul szóra, egyenlőképen így kezdte: »Én minden lényt szeretek.«

⊕ **Egy iszonyú szójátszó.** (Zömök, poczkos, kopasz, szemüveges és izraelita) olvasván az ujságban, hogy a norvégek királyukat elkergetik, azt állította, hogy a sortheting ezt kiáltja oda királyának: n o r w e g ! Közegészségügyi rendőrség jöjjön el a te országod!

A MAGYAR PORTÁN.

K—**ma S**—**r** törvénycsász. Hej gazd'uram, hadd'suhintok oda egyet a csahosok közé, — különben lehúzzák azt a szegény nyomorult zsidót.

T—**a K**—**n** gazda. Soh'se bántsá szógám. Nem harapnak addig a mi kutyáink, a míg szabadon ugathatnak.

Simor jubileuma.

CSINNADRATTA bum-bum-bum!
 Áll a nagy jubileum.
 Trallala, hóp-sza-sza, sádir-dom!
 Állj fejedre Esztergom.
 A minden lében kanál
 Sok ujság, — így kiabál.
 Ha reájuk »heccz« virrad,
 Úgy van vastag távirat.
 Megy a sok »saját külön« —
 Hegyes plajbász a fülön,
 Esztergomba ülni tort,
 S meajubilálni Simort.
 Jó Simor nesztét veszi
 — Szentségének van eszi —
 S szökik — viszi négy lora,
 Azt se mondja meg, hova.
 És a zsurnalista had
 Furcsa hoppon így marad.
 De bár nincs »heccz« ez szerint,
 Van kétszáz ezer forint,
 Mít jótékony czél czimén
 Hagya ott a szökevény.
 Zsurnaliszták orra lóg,
 S részükről nem éri bók
 Simort, — mert ő jót mivel
 S az, — nem »sensationell.«

A balkán császárnéja. *)

— Játék, melyről még nem tudni szomorú lesz-e vagy vig, 5 felvonásban. —
 Irta Nikita, montenegrói fejedelem.

Személyek:

BALKÁNIA, özvegy császárné.
 SZLÁVIA, kísérlő.
 SÁNDOR } ÖRMESTER.
 MILÁN } udvarlók. SZERDÁROK.
 NIKITA } NÉPSÉG.

— Történik itt — ott — mindenütt. —

I. Felvonás.

Boudoir.

1. jelenet.

Balkánia. Minő nehéz és keserves állapot! Mióta elcsaptam magamtól a régi uramat, sokkal unalmasabban megy a sorom. Előbbi férjem ugyan sokat püfölt, néha bele is dagadt a képem, de legalább volt hites férjem. Most meg — daczára, hogy nagy a férjhezmehténkem — kénytelen költetlen özvegykedem. Eh! keresek magamnak urat. (Csönget)

2. jelenet.

Balkánia. Szlávia.

Szlávia. Mit parancsolsz urnóm?

Balkánia. Adj tanácsot, hogyan mehetnék férjhez?

*) Azon szerencsés helyzetben vagyunk, hogy a montenegrói fejedelemnek készülöben levő színművét egész terjedelmében közölhetjük.

Szlávia. Nincs annál egyszerűbb valami. Közzéteszük a »Matica« kishirdetési rovatjában, hogy férj kerestetik. Minden szó két krajczár.

Balkánia. Egy jóra való férjért három krajczár se volna sok. Hogyan fogalmazzuk?

Szlávia. Talán így. »Egy jól megtermett, tagbaszakadt, minél fiatalabb férj kerestetik egy özvegy császárné számára. Az ajánlatok fénykép csatolásával a kiadóhivatalba küldendők »B-ia« jegy alatt. Discretió biztosítatik.«

Balkánia. Meg vagyok elégedve, tétessd közzé.

II. Felvonás.

(Vad vidék a Balkán egyik katlanában. A félhold az égről gnyosan mosolyog le.)

1. jelenet.

Balkánia.

Balkánia. Ide adtam légyittet mind a háromnak — aki ajánkozott. Hah! hallom lépteiket!

2. jelenet.

Balkánia. Sándor.

Sándor. Da bin i!

Balkánia. Nem tudok francziául.

Sándor. Ez németül volt mondva s azt jelenti, itt vagyok.

Balkánia. Mért beszélsz németül, s mért vagy itt?

Sándor. Németül azért beszélek, mert másképp nem tudok. Itt azért vagyok, hogy elvegyelek. Nevemet ismered; állásom: bolgár fejedelem, ami ugyan nem igen jövedelmező állapot. Épen azért szeretném fölszerűlni. Mint balkáni császár valamivel jobban élhetnék.

Balkánia. Hah! önzés! ez nem nemes indok. Mars!

Sándor. De hölgy!

Balkánia. Nem kellesz. Takarodjál!

Sándor. Dühös vagyok! No jó, ha engem nem, mást se véssz el. (Lesbe áll egy szikla mögé.)

3. jelenet.

Balkánia-Milán.

Milán. Bon jour!

Balk. Nyuscsi rumenesesi!

Milán. Kérem, ez francziául van!

Balk. Tessék velem balkánul beszélni.

Milán. Jó, beszélek hát ráczul. Hallom, hogy férjet keres. Bennem imádót talál. Örökké hü leszek. Tenyereimen hordozom. Tejbe-vajba fürösztöm! A csillagokat lehozom a menyboltról nyakláncznak és a holdvilág kellő közepében vásárlók nyári palotát Fenséged számára.

Balkánia. Hizelgés! fillentés! Üres szavak!

Milán. Nem hisz nekem? Ime, hoztam ajándékot, felségedé lesz, mihelyt hozzám jön. Pompás gyémántok! (Mutatja.)

Balk. Megvesztegetés! . . . (lenézöleg elfordul.) Uraságod mehet, nem leszek a hütöse.

Milán. Ugy? no de másé sem lesz. (Szintén lesbe áll egy másik szikla mögé.)

4-ik jelenet.

Balkánia. Nikita.

Nikita (jön — meglátja — egy szót se szól — hanem öbte kapja és összevissza csókolgatja, hogy Balkániát majd megfojtja.)

Balkánia. (Száját törülgetve és nyelvével esettentve.) Ejnye beh jól smakkolt. Te lész a férjem! Hogy hínak?

Nikita. Nikitának.

Balk. Gyerünk a paphoz!

5. jelenet.

Voltak. Milán. Sándor.

Milán } (Előrohanva) Soha! jamais! niemals! (Két
Sándor }

oldalt megkapják Nikitát és elhurezölják.)

Balkánia (elájulna, de mint afféle barbár hölgy nem ért hozzá.)

III. Felvonás.

Belgrádi külügyi hivatal.

1. jelenet.

Nikita. Hát mit csináljunk?

Sándor. Teszek egy ajánlatot. Mi ketten Milánnal sohasem egyezünk bele, hogy Balkánia önkényt hozzád menjen — hanem döntsön a sors!

Milán. Jó, játszunk a kezére billiárdot. Aki nyer, azé lesz!

Nikita. Nem bánom! (Játszanak, Nikita nyer, Milán, Sándor orrai megnyulnak. Nikitáé nem. Diadalindulóval távozik.)

IV. Felvonás.

Cettinje.

1. jelenet.

Nikita. Szerdások. Népség.

Nik. Hivem! nagy napnak küszöbén állunk! Eljegyeztem Balkánia ő fenségét, most indulok érte.

Mind. Zsivió!

Nik. És haza hozom. A Balkán annak következtében a miénk lesz és a montenegrói olyan nagy hatalommá válik, hogy akár az egész világ fülét levághatja.

Mind. Zsivió!

Nik. És orrát!

Mind. Zsivió! (Induló megfuvódik. Nikita indul.)

2. jelenet.

Voltak. Osztrák-magyar örmester.

Örmester. Halt wer da! Levelet hozok Jovanovicstól!

Nik. (olvás) »Fenséges ur! Hallom, hogy házasodni akar. Kálnoky úr általam gratulációját küldi és kéri, hogy ne tessék megnősülni, mert Balkánia császárnéra az ő foga is fáj.«

(A befejezéssel nincs még tisztában a fejedelmi költő. Nem tudja, hogy kétségbeesésében megölés-e va'akivel, esetleg a Szégyen-, Harag-, Bánat-féle allegorikus alakkal, — Nikitát, vagy Nikitával kidobassa-e Jovanovic örmesterét az ajtón, vagy pedig fölléptessen-e egy szent-pétervári nagybácsit, aki mint deus ex machina megszerzi neki a balkáni császárnét s annak hozományát.)

KIRÁLYUTCZAI LEVÉL

Kedvesch Jankólében!

Fox csodálkozni azon rajta, hoid irok; de moszaj, nem hagyja enge-met békibe az Árpád jerek. Huszonöt grád termeméterbe olvasott a Kiss Józseftül a külte-mén „Az ár ellen“ — nem boza vadj kokoricz ár, honem antiszemit-ár

ellen — ésch jött ögy tözbe, hoid rügtönd megsínálta derék zsidó magyar poéttül a sikerölt fortegráfit. Itt köl-

dök; valóságos meisztermü. Az én jerekem, a Spiczényi Árpád or igazi zseni. Mandják hasonlit az ő papájához. A Kiss Józsefnek meg izenek ozt, hoid csak hagyja alodni nyogottan az ő kedvesch jermekét; »az ár ellen« van dopla túltés: oz egyik a magyar náciontül a józan-ész, a másik a hozophiság a mi fiotul holodó generáció-nunktul. Ledjen egészen nyogott. Még mostand orditja ed kicsit kedvesch »Phögetlenség«: »Jaj, jaj, jaj, — jaj az átkozott« — sakter, de nemsakára poblikom ögy meg-onja **eszlári lány**, mintha volna **kürüsi lány**. Ameddig mi adjok Magyarországnak Kiss Józsefek, Magyarország nem adhatja nekönk csopa Istóczy.

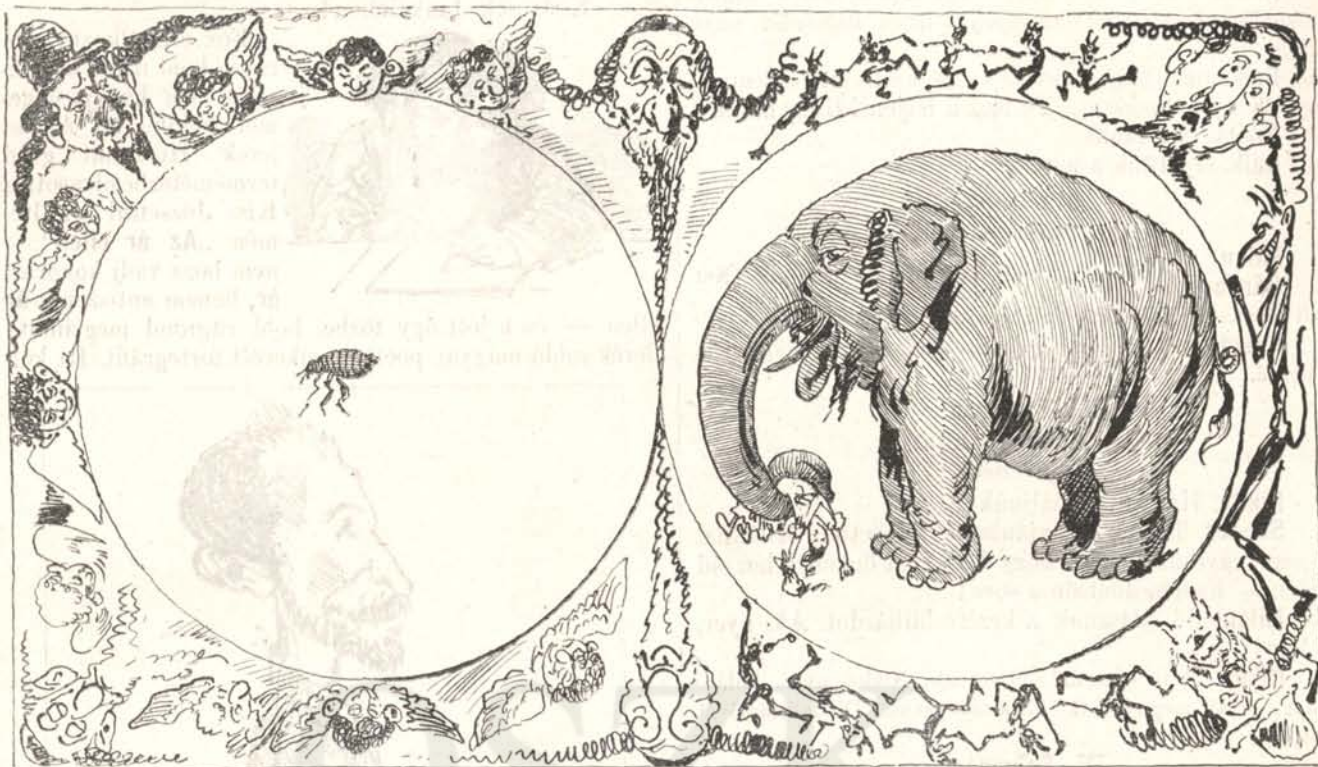
Amivel vadjok

a te jó barátod

SPICZIG ICZIG

ischmeretesch hozophi ésch tscholádapa.

AZ ESZLÁRI ESET

szemita kicsinyítő

üvegen.

antisemita nagyító

Mihaszna András fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Az a! Régen mondtam én azt, hogy az Istóczy nagyságos ur csak jó helyen tapogatózik, mikor a zsidó-

kat simogatja. Ott van la az az eszlári eset, — a miről már egy hónap óta olyan vastag bötükkel ir ez a képes ujság, hogy ma is, mikor kinyitottam, aztán a szemem ráesett azokra a nagy feketeségekre, hirtelenében azt hittem, hogy egy tuzat gyerektopánka van abba a papirosba takargatva. Furcsa, de igaz: mentül többet olvasok arról a dologról, antul világosabb lesz előttem.

Biz a csak úgy van, hogy keresztény vér köll a zsidónak. Köll pedig: szüz lány vér a páskához; pénteken fogant, szombaton született tizenharmadik gyerek vére a málterhez, a mivel a zsidagógájuk falát ragasztják; éltes embör kés nélkül vett vére hajkenőcsnek (azért annyi a vörös zsidó:) köll végre, se magos, se alacsony, se szőke, se barna, hamis szemü szép menyecske éjfélkor kiontott, napon melegített vére a Rócsild fürdőjéhez. E' nem szóbeszéd, a mit a tudatlan pörnöp fundált ki a buta eszével, e' hivatalosan kiderített igaz való, mert én mondom. Azt is beviszem a ki tagadni meri.

De hiba van. Nem tudnak hamarosan végezni az urak ott Nyiregyházán, mert nincs a fejükben spiritus . . . De van az enyimben.

Az urak elfogattak vagy huszonöt zsidót. No ez jól van, de nem elég. Rendőrileg kieszeltem, hogy van még igen sok Blau Jakob meg Kohn Móricz, a ki szabadon futkos. Ezt kár engedni, mert mind bünös abban a vér-vevés dologban, a hány zsidó csak van ez világ színén.

TISZAI HALÁSZAT.

(Évad-kép.)

Tisza partján áll a nagy halászat,
 Héj, de mostan szűz lányra halásznak.
 Tíznek, – száznak, – ezernek egyszerre
 Fáj a foga Solymosi Eszterre.

Hiszen megmondta azt már a mi kegyelmes urunk Pauler igazságügyminiszter ü exczelenciája is, mikor mondták neki, hogy a szegény eszlári zsidók nem dolgozhatnak pénzzel, mert nincs nekik, hogy . . . hogy is mondta, aha: »nincs ám nekik, de van az izralita alézánznak, meg a kagálnak.« Így van az, — tudom.

Mert mi az az »izralita alézánck«? Az a zsidók titkos kasszája, a kiből benn van a sok miliom, minden bankó pedig meg van jelölve keresztényvérrel. Ennek a kasszának az egyik kulcsa a Rócsildnál van, a ki a zsidóknak királya, de csak úgy titokban, a másik meg a Wármány nagyságos urnál, a ki a kagálnak a feje, ami a zsidóknál az, a mi nálunk Tisza Kálmán ü exczelenciája.

Már most ez be lévén a próbákkal igazoltatva, könnyű az egész eszlári dolgot kisütni. Hanem hát az urak, hiába, furcsák. Mindez bizonyos, aztán mégis csak a felét hiszik el.

Legesodálatosabb, hogy nem jöttek rá még arra, ki is, hát voltaképpenséggel az a bizonyos galicizjai zsidókódís, a ki szintén nyúzta a Solymosi Esztert. Én azt is rendőrileg, hivatalosan kifundáltam, hogy az a kódís nem lehetett más csak maga a Rócsild. Miért? — Azért, mert: 1.)

Kinek van érdekeiben, hogy rá ne ismerjenek? — A gyilkosnak. 2.) Mikor nem lehet a gyilkosra ráismerni? — Ha olyan ruhába bujlik, a melyik legjobban különbözik az övétől. 3.) Hát akkor milyen ruhát vesz magára a zsidó király, mikor gyilkolni megy? — Zsidó kódís ruhát.

E'má csak világos, olyan mint a kétszerkettő és hozzá hivatalos . . . De nini kódísról beszéltek, oszt éppen ott gyün megint az az öreg vak kódís. Megyek, meg dutyiba teszem, mert aszongya a nasságos Thajsz főkapitány uraság, hogy: rőndnek muszáj lönyyi.

Á T O K

a kígyóra!!! Megvesztegették a zsidók, hogy megmarjon bennünket, miután kebelünkön melegedett újból életre, lassu dermedésből. Hogy kiről beszélünk? A „Függetlenség“-ről. Miért? Mert azt írja, hogy a mi mindennapi kenyerrünk széna és za b. Tudjuk, mire céloz ezzel a gonosz. Ezt érdemeltük mi tőle!!!!!!

Átok reá!

Az antisemiták.

Vöröshegyi Dávid ur levele

t. cz. Tojáss Dániel kasznár urhoz.

Karlsbad. 20 juin.

Kasznár ur.

Nagyon természetes, hogy itt vagyok már. Nekem egész esztendőben kelene it lacknom mert anyi épét csinálnak maguk nekem. Ha mások nem szereznek örömet nekem, például az isten, elboszankodnám az egész életemet.

Aztat bizonyosan halota maga, hogy az én legidősebb urfíyam az Árpád eldicsérte magát egy olasz herzog kisasszonyal, a ki egy leány a her-

zog Bevilaquatul, amivel megismerkedtünk magunkat in Bolongya. Nagyon természetes, hogy ő magasága, az én sógorom, a herzog, csak egyet kikötött magának, hogy a fiamat az Árpádot is csak megvizezve akarja elfogadni, mint az illi magát az ő családi traditionhoz. De eztet maga nem ért. Csak anyit vegyen figyelembe, hogy én ezentől mint herzegi sógor vagyok legalább is méltóságos ur.

Panaszkodik a repsze balhó elen? Erre rögtön parancsoltam, hogy a balhók elüzése tekintetből maga minden érdekes állapotban levő kutyát rendeljen ki a repszébe, ott a megelendő apró kutykák magukba fogják szedni a balhókat és ezután ruhátalan paraszt jermekek által valamennyit bele kel fuladni az urasági kasztel tóba és ezen gazdasági method által a balhó mind bele hal; csakhogy azon a nap ne engedjen hogy förödjön a Bendegózka urfíyam a két urleányomal, nehogy elplántáljanak a bogárkákat az urasági ágyakba, mint a mult évben is kellett nagy ijedéssel tapasztalni, hogy a béres házból a filoxera belemászott a nemesi jermekeim hayába.

És ezen naczerű irtó systemrül maga aztat írja, hogy nem, hogy a repse a kutyákra girirozott volna a balhót, hanem elenkezőleg? Hát ön olyan ügyetlen és lágymányos, hogy még a kutyának se tud parancsolni? És ilyen embert tettem én meg vezetómnek a nemesi birtokomtul! Az én ödvezölt tatám szokott volt mondani: nehéz abul a kutból huzni vizet, ahon a forrás magától nem ugrik. De eztet maga nem ért, mert maga semicse nem ért, maga nem tudja, melyik a jó forrás kutja és maga eszén túljár egy kis kutya. Tojáss, maga nem is érdemel, hogy legyek magával olyan elmés. De ara a repszre, ami el nem vezett, ara ugy vigyázon a levágásnál és összerakásnál, mint a pólyás jermekre. Mert valami módon legalább kell engemet helyrekarpólanítani.

Aról nem is tudósít, milyen izü most a széna; talán nem is kóstolta! Maga mindenről kimerítve írjon nekem, és minden kárért solidaris felelősséget vállal; a haszont csak bizon én rájam. Az ön dicsequése legyen szerény, mert

az ön által csinált hohenheimi talallemagne által már régen belevagyonok soqua a veszteségekekhez.

A kasznárnénak ara legyen most főgonja, hogy legyen sok szájliszt, tojás, liba, kacs és pulyka pechegne sok noble vendéget várom és a noble vendég sokat eszik és iszik — ezért a pincette (t. i. a kisebik pincze) hordeauxiban a borokat meg kel bőviteni egy kis utántöltéssel az urasági vízvezetékéből. A kasztel és a kert szépen ösze legyen seperve, de csak akkor, ha megparancsolom, előb nem kel napszámot reá költeni; és a kapu oszlopon a két orosz leányt keféltessen meg és ne legyen olyan mérges nézésök, mindig félek rá nézni, ha behajt a kocsi; mintha föl akarnának falni olyan antiszemit pillontásuk van, pedig inkább hasonlítják pudli kutyához. Az egyikre írjon rá Istóczy, a másikra Onódy.

Aztat is érdemes magának tudni, hogy az én hősi geustreich barátom a Móricz von Börzevitz engemet kérte föl secundantnak, de épen lábfordót ordirozott az én nemesi család professorom, azért nem mehettem. Hanem ugyi vitézek vagyunk mi? Csak egy bizonyos: hogy az én bátor barátom joban van etalálva a Borszem Jankóba, mint volt a duellba.

Vigyázon mindenre, mert én szemes vagyok, ha mások az elenkezőt álitanak is. Hogy láson, milyen jó vagyok magához, meg fogom küldeni magának a herzegi menyem fotografiát utánvételel.

Ezzel vagyok a maga kegyes uraság

DÁVID VON VÖRÖSHEGY.

P. s. Az eszlári dolgokrul nekem né merjen irni, már ugyis nervöz vagyok. Minden esetre köldjön el két bérest a Tiszára halászni. Ha megtalálnák az igazit, az 5000 florinból huzon le az urasági pénztár számára 50%.

v. Főntebby.

P. s. Képzellen! Most értesülnek engemet, hogy a kisasszony, a kit házassolja az urfíyam Bolongyából, nem a Bevilaqua herzog, hanem a lány a Wasservogel, Herzog és Compagnietól. Tojáss, ugy halgasson erül mint egy söketnéma, ami meg van halva.

v. F.

Regatta.

Izgatott nap volt. Izgett-mozgott a publikum. Izzadtak az izmos, minden izükben sportsman evezősök. Dolgoztak is izibe. Izraelitát keveset láttunk. Sok kis — izé dobogott a vas-karú győzők elébe.

*

A fővárosban eddig csak a Győri *lelekmentő* volt híres, ma már a győri *lelekvesztő* is hirre kap.

*

Szász Károly merengve nézi a regattát s csöndesen motyog: »Rég adta . . . regatta . . . regg adta . . . eb adta . . . megadta, — mind jó lesz.« (Előveszi »Kinrimtár«-át s a moiyogottakat följegyzí)

*

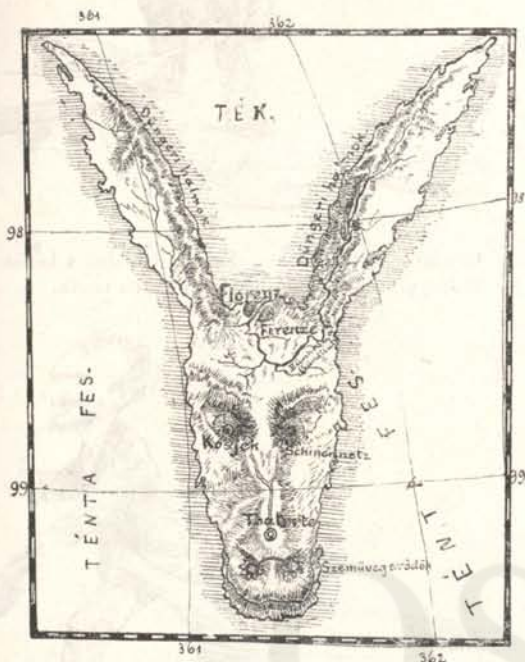
— A hármádik szám állát egy néhány párrr állerlíbszt *regattá-czipocske* kezdett ágáskodva felmerülni. Ez teljesen elvontá az én közfigyelmemet. Ördögi kis *lelek vesztők*. Sandali da sandolino. Was? ? Tschau!

MONOCLES.

ASINÁRIA.

Egy új világrész ismertetése.

— A magyar hírlapírók nyomán írta *Léiter Jakob*. —

E világrész fölfedezésében az érdem a magyar zsrnalisztákat illeti. Ennek daczára bevalljuk, hogy a tudományos kutatás, a tárgyira irányzott figyelem épen nem játszottak közre e sajátos föld fölfedezésében, sőt a legesekélyebb geográfiai és nyelvi ismeretek nélkül is, nagyon sok magyar hírlapíró kötött már ki partjain s adott saját külön tudósítás-okban érdekes híreket e világrész egyes nevezetesebb pontjairól, lakóiról, azok életkörülményeiről és szokásairól. Főnt adtuk Asinária sikerült térképét, itt adjuk nevezetesebb földrajzi, népismeit és történeti momentumait.

Asinária határai

északról a **Felületesség**, keletről a **Figyelmetlenség**, délről a **Hihetlenség**, nyugatról a **Lehetetlenség**. A derék fölfedezők közül, sokan már e határokon is tulmentek.

Politikai állapotok.

Asinárián rendezett államalakulás van. Az állam élén áll a király, kit asináriusul **son majesténe**k neveznek. Utána legfőbb személy a **trónörökös kormányzója** (*der Prinz-Gouverneur*), mint ki a királyneveléssel *ex offio* foglalkozik. Kormányon vannak **Folkething miniszter**, — ki valószínűleg dán eredetű, mintán Folkething Dániában a parlament, — **Attorney tábornok**, (*Attorney generall*) kinek **tábornoki alhangjai** (*Generall-Bass*) igen híresek — és **Anderer gróf** (*der andere Graf*). Az **udvari zsidó** (*judex curiae*) állása nem annyira hivatal, mint inkább csak tisztesség a Posnerkárójosok számára. Van parlament is, melynek többsége **flusitási politikát** (*Versöhungs Politik*) üz, melyért a **tevőleges ellenzék** (*factiöse Opposition*) élénken neheztel. A par-

lament tagjainak **son majesté** koronként **udvari szolgákat** (*Hof-diner*) ad. Asinária színei a **libazöld**, a **hupikék** és a **tulpiros**.

Közigazgatási fölosztás.

Az egész Asinária egy megyére van fölosztva, ez **Marine megye** (*Marine departement*.)

Vizek.

Nevezetesek: a **Téntafesték** tó melyből az ország szigetként mered ki, az **Arany folyó** (*Goldene Fliess*) és a **Laster mocsár** (*Sumpf des Lasters*) mely utólsóba igen sokan sülyyednek bele.

Hegyek.

Hegyei tulajdonképen Asináriának még eddig nincsenek fölfedezve, de a **dünger** **halmok** (*Düngerhaufen*) hegyszámába mennek, mintán valószínűleg ezeken tartják a híres **hegyi ünnepeket** (*Bergfeuer*) egyszerre 250-et, melyek nem tévesztendőök össze az austriai **Ferencz-ünnepekkel** (*Franzensfeste*.) Asinária egyébként lapos vidék s dus **bolondgomba** **tenyészettel** van megáldva.

Városok.

Ezekben Asinária igen gazdag. Fővárosa **Thatorte** melylyel azonban erősen versenyez az ettől csak néhány mértföldnyire fekvő **Kosjek** város, melyben egy osztrák-magyar főkonzul is (*der Hauptkonzul von Kosjek*) székel. **Schienennetz** város erődített hely, még pedig **szemüveg erődök** (*Lunetten-Schanze*) futják körül. **Cismol** város arról nevezetes, hogy ebben írta Chopin egy híres zongora darabját. **Firenzeből** hosszabb utazás után **Flórenczbe** juthatunk. **Stapel** kikötőváros, melyből évenként számtalan hajó fut ki (*vom Stappel gelassen*.) Kisebb helyek **Órosz-Brassó** (*Kronstadt*) és **Skót Oedenburg** (*Edinburg*.)

Állattenyésztés.

E téren nevezetesek Asináriában a **kérőzdő disznók** és a **kinyitható**, valamint **becsukható szárnyas állatok** (*Fügel-Thüre*.)

Társadalmi élet.

Ennek élén két hölgy áll; az egyik **Ravilioni grófnő**, ki a XV. században és **Miss Alice Hurtle**, ki sohasem élt. Az első ugyanaz, kit az »Egyetértés« egykor Gambettához adott férjhez, a másik pedig az, kívül az a lap várákat foglaltatott el.

Népjellem.

Ez harezias, udvariatlan. Egy fölfedezőt már 1867-ben **dorbézoló kilövésekkel** fogadtak (*cechische Asschüsse*) míg a »Bp. Hirlap« szerint, nemrégén is **puskagolyók dördültek** el e vidéken.

Népvisélet.

Asináriában általában **vizi nadrágokat** (*Wasserhose*) és **madrídi kalapokat** (*Madrid's Hut*) viselnek. Egyébként előszere-tettel **burkolóznak** a **kothurnus redőibe**, melynek szárnyait néha **föllebbentik**.

*

Vázlatosan elég ennyi Asinária megismerésére. Végül nem tehetünk egyebet, mint köszönetet szavazunk a derék magyar hírlapoknak, ezek közt különösen az **Egyetértés**-nek, mint a melyekből hiteles adatainkat meríteni bátorokdtunk.

Rajta lelkes zsrnaliszták! csak csüggedetlenül előre az eddigi nyomon s Asinária nemsokára a leghatalmasabb világrész leszén.

A telefonozó királyok.

(Állomások: Belgrád és Christiana.)

A belgrádi telefon. Kling-kling-kling-kling!

Szrb král. (Beszöl a telefonba.) Ki az?

Felelet. A svédek és norvégek királya, kérdezi felégedet, hogy van és mit csinál.

Szrb král. Köszönöm felséges kolléga, rosszul. Különben Földnélküli János király történetét olvasom. S ön felség?

Svéd-norvég király. Én is rosszul vagyok. Olvasmányom a Daudet Alfonz-féle regény »Les rois en exile.«

Szrb král. Hogyan, hát önt is el akarják kergetni?

Svéd-norvég király. Igen, de egyelőre csak a norvégek. De igaz, hát önt is?

Szrb král. Persze, nagyon is. Risztics meg a skupcsina nagyon gorombák már.

Svéd-norvég király. Mégse olyanok, mint a norvég storthing. Tudja mit, — nekem lesz még egy maradék országom; üljön bele ön a norvég trónba, ha már majd mindakettőnket elkergettek.

Szrb král. Nem hallok semmit, a skupcsina olyan örülten lármáz.

Svéd-norvég király. Egy betűt sem értek, a storthing bömböl és dörömböl az ajtón. Ajánlom magam.

Szrb král. Alászolgája.

(A telefon elnémul.)

NÉPSZÍNHÁZ.

„A pálinka.“

Dellirium tremens e melegben, szörnyű betegség, Ám remekül reszket s izzad a Halmi-Coupeau.

Gördül a kortina le. — »Halmi«-t kiabál a közönség. Halmi poesékká lön — jégközi kádba merik.

S másnapig abban a lé jegeszül azzá, mi előbb volt S Evva javára remeg újra a Halmi-Coupeau.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Avrametto. T—ke levelét a jövő hétre hagytuk. Várjuk T. D. feleletét. — **S — i Pl.** Jeles képzésme, de mért csináljunk még több reklámot azoknak az embereknek? Érdemesebb férfakkal vesződjék. — **F. D.** (Szgd.) Az első a naptárban. Az újabbnak egy variánsa már megjelent. — **Diszpolgár.** Jó dolgok, idővel hasznukat is vesszük; ha előbb nem a »Czu tumm« naptárban bizonyosan. — **B. E.** (Görhesfalva). A derék »B. H.« hasábjain fogott csodabogarat betettük, a mint láthatja az a — náriai nemzeti muzeumba. — **P.** (Nyrgyhza). Abban a rovatban nincs egy szó sem, a mi nyomtatásban tényleg meg ne jelent volna. Ezért eredetiben kérjük a szabolesi fürmedvényt. — **Architrichinus.** Köszönjük most, közöljük majd — ha helyünk lesz. — **Omikron.** Az ön által a »B. J.«-kó törvényszékénél följelentett E. K. ellen, megejtendő persecutió czéljából, a vizsgáló bíró kiküldése elrendeltetett. — *Több kéziratról a jövő számban.*

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.